

Statsforvaltningen Hovedstaden, Tilsynet
Borups Allé 177, blok D-E
2400 København NV

hovedstaden@statsforvaltning.dk
tilhov@statsforvaltning.dk

d. 18. juni 2008

Kære Statsforvaltningen Hovedstaden, Tilsynsafdelingen.

Klage over alvorlige fejl, retsbrud og tilsyneladende lovbrud under Socialforvaltningen og Socialborgmesteren i Københavns Kommune i forbindelse med forsøg på lukning af vores bo- og værested Gaderummet – socialpsykologisk fristed for hjemløse og udstødte unge – og tilbageholdelse af Gaderummets statslige tilskud i nu 13. måneder, og efterfølgende forsøg på at drive os ud af vores lokaler.

Anmodning om at Statsforvaltningen haste-behandler vores sag og foretager tilbundsående tilsyn med Københavns Kommunes dispositioner i sagen, således at sagen bliver fuldt ud belyst og holdes op mod den gældende lovgivning, samt anmodning at Københavns Kommunes beslutninger i vores sag får opsættende virkning, mens sagen behandles.

Under punkt 1 beskrives sagen og den nuværende situation.

De efterfølgende punkter beskriver kommunens retsstridige dispositioner, hvor nogle menes at være lovstridige, og som vi beder Statsforvaltningen undersøge.

Til sidst er en opsamling på vores klagepunkter.

1. Kort beskrivelse af sagen og den nuværende situation

Gaderummet-Regnbuen, selvejende institution (fond), idet følgende bare kaldet Gaderummet, har siden 2005 været finansieret af midler fra statens sats-pulje (3,9 mill. kr.) øremærket til Gaderummet. Gaderummet er som udgangspunkt et døgnåbent værested og fristed, hvor man kan komme direkte fra gaden. Gaderummet har også en bo-funktion og en rådgivningsfunktion, hvor man bl.a. kan få psykolog-hjælp og hjælp til sociale sager og kropsterapi. Gaderummets faste ansatte var sammensat af psykologer, en filosof og studentermedhjælpere fra psykologi og sociologi. Gaderummet havde en aftale med en psykiatrisk konsulent på Hvidovre Hospital om psykiatrisk bistand, ved faste besøg 1 gang om måneden og efter behov. Derudover var en sygeplejerske frivilligt tilknyttet.

For 13. måneder siden d. 2. maj 2007 besluttede Københavns Kommunes Socialudvalg at trække tilskuddet og godkendelsen af Gaderummet tilbage og fyre samtlige medarbejdere med henblik på øjeblikkelig lukning og overførsel af midlerne til et andet projekt – men på et grundlag og på en måde, som dels menes at være uberettiget og i uoverensstemmelse med virkeligheden, dels menes at være i strid med loven. Derudover indeholder sagen flere alvorlige fejl og forseelser fra Socialforvaltningens side, og handlinger der fraviger fra almindelige forvaltningsmæssige

principper. I det hele taget en meget grim lukning og til stor utryghed og skade for Gaderummets brugere der netop var i Gaderummets anderledes sted, fordi de ikke kunne rummes eller hjælpes i kommunens almindelige institutioner, men kunne drage stor nytte af Gaderummets frirum, særlige indsats og faglige arbejde – som i øvrigt er et 12 år gammelt pionerarbejde for udsatte, dobbeltudstødte og ”opgivende” gadeunge. Gaderummet er tidligere blevet prisbelønnet for at kunne løse problemer på det sociale område som ikke har kunnet løses andre steder. Københavns Kommunes Socialrådgiverforenings ”Hæderspris for nytænkning og omsorg”, som tildeltes Gaderummet i 2001, samt Hjemløseprisen i 2005.

Hele huset måtte læse i pressen at stedet skulle ”lukke” og at medarbejderne skulle fyres. Vi var ikke informeret om dette, selvom der havde været kritik af Gaderummet i pressen forinden. Det var også til stor skade for Gaderummets unge, der havde brugt lang tid på at opbygge tillid til personalet og til huset. Ca. 60 unge var på tidspunktet i et længerevarende intensivt psykologforløb i Gaderummet, som med kommunens plan stod til at afbrydes og tabes, hvilket kommunen var klar over.

Gaderummet eksisterer stadig. Vi er her endnu – både brugere, lidt færre medarbejdere, ledelse og bestyrelse. Det var et samlet Gaderummet der dengang sagde fra til kommunens uretmæssige plan og vi har fortsat arbejdet lige siden - bare uden midler – dels fordi vi ikke mener at fratagelsen af vores statslige midler var berettiget eller lovlig, dels fordi Gaderummets brugere ikke har andre steder end Gaderummet og ikke kan bruge det projekt som kommunen har ønsket at etablere i vores lokaler, som ”erstatning” for Gaderummet. Et projekt der ikke tilnærmelsesvis ligner Gaderummet. Her er tale om en institution af mere psykiatrisk karakter – og ikke socialpsykologisk som Gaderummet er. Brugergruppen har fra start frasagt sig kommunens plan, med henvisning til at flere centrale elementer og nødvendige hjælpefunktioner i Gaderummet står til at fjernes, med alvorlige konsekvenser til følge for deres livssituation. Den samme struktur og metode, som brugerne ikke kunne rummes under eller drage nytte af tidligere på kommunens almindelige institutioner, og som gjorde at de blev smidt ud eller selv gik og derfor var henvist til gaden, skal nu indføres over for disse unge igen. Det hænger ikke sammen og kan i sagens natur kun gå galt.

Vi har alle i nu over 13 måneder forsøgt at råbe Socialforvaltningen op og få sagens detaljer belyst. Vi har skrevet utallige breve til Socialforvaltningen og Socialborgmesteren og gjort opmærksom på de mange fejl og forseelser, og ikke mindst de retsbrud og lovbrud, vi mener der er i sagen. Vi har søgt at få en retfærdig behandling og en status som ligeværdig dialog-partner og retssubjekt – uden resultat. Flere af vores breve svares der slet ikke på, og vi kan tilsyneladende konstatere at flere afgørende informationer vi har forsøgt at gøre gældende, aldrig er nået frem til det politiske udvalg. Vi føler os svigtet på det groveste af Københavns Kommune.

Vi har siden sommer 2007 haft en advokat på sagen, der flere gange har gjort kommunen opmærksom på rækken af huller og juridiske tvister i sagen – både vedr. fratagelse af tilskuddet og forsøget på overtagelse af vores lejekontrakt. Det betyder at kommunen skal gå til domstolene, for at få disse tvister løst, hvis de vil fortsætte med at gøre deres krav om overtagelse af vores sted gældende, og ikke vil give Gaderummet sit tilskud tilbage. Vi har med andre ord lov og ret til at være i lokalerne, indtil sagen er løst juridisk. Men kommunen gik hverken til domstolene eller gav Gaderummet sine midler tilbage. De trak blot tiden ud, ignorerede os og holdt på midlerne, tilsyneladende med det formål at vi pga. de manglende økonomiske midler, skulle udmattes, ophøre vores virke og forlade lokalerne, således at den juridiske sag bortfaldt og lokalerne frit kunne indtages. Dette motiv vi her tillægger kommunen, har vi i øvrigt fået bekræftet uofficielt af en kommunalt ansat, der bekræfter at strategien var ”at sulte brugerne ud”.

Kommunen har ikke ønsket at lytte til brugernes utallige indsigelser overfor kommunens nye institution, men har i nu over et år forsøgt at presse dem til at acceptere den, i den meget sårbare position vi alle har været i mens kommunen har tilbageholdt vores statslige midler. (Vi har overlevet ved at søge fonde.) F.eks. har vi siden oktober 2007 levet uden varme og varmt vand. Det lykkedes ikke kommunen at presse os ud, og derfor har den nu iværksat en Fogedretssag med begæring om at alle der opholder sig på adressen udsættes. Sagen vedrører kommunens påstand om overtagelse af vores lejekontrakt er gyldig. Fogedretten afgør sagen d. 20. juni. Vi håber og tror naturligvis at vores store mængde af juridiske indsigelser, gør at Fogedretten afviser sagen og henviser kommunen til at anlægge en civil retssag, hvor de mange tvister skal belyses og løses. Men det kan ske at Fogedretten giver kommunen lov til at smide os ud af lokalerne, hvilket vil være både ulykkeligt og en skandale, da de, efter vores mening, retsstridige og ulovlige handlinger kommunen har gjort ved fratagelsen af vores tilskud, dermed bortfalder. Vi er naturligvis bekendt med at Statsforvaltningen ikke kan gå ind og undersøge de dele af sagen der nu er under behandling af Fogedretten, hvorfor vi beder Statsforvaltningen tage stilling til den bagvedliggende sag om fratagelsen af vores tilskud og lukningen.

Vi har gennem det sidste år orienteret og afkrævet svar og handling på vores indsigelser fra den ansvarlige borgmester Mikkel Warming, men har kun oplevet passivitet. Vi har klaget flere gange til Socialforvaltningen, som først svarer kortfattet og afvisende 3 måneder efter en klage. Vi har efterfølgende søgt Overborgmester Ritt Bjerregaards opmærksomhed, med anmodning om at skride ind overfor borgmesteren, men Overborgmesteren sendte blot vores henvendelse videre til Socialborgmesteren – der ikke svarede.

Vi har også gennem 7-8 måneder været i kontakt med Folketingets Ombudsmand angående klage over kommunen, men lige før at Ombudsmanden skulle færdigbehandle vores klage, startede kommunen fogedretssagen, hvilket betyder at Ombudsmanden måtte trække sig fra at behandle klagen.

Vi har ligeledes henvendt os flere gange til Socialministeriet/Velfærdsministeriet og ministeren med anmodning om akut hjælp – også da midlerne er bevilget herigennem – men har kun oplevet passivitet og afvisning gang på gang. Vi har dog en formodning om at ministeriet er i dialog med kommunen om sagen.

De statslige midler tilbageholdes fortsat af kommunen, efter vores mening uretmæssigt, der fortsat påstår at vi opholder os ulovligt i lokalerne. Det gør vi ikke. Vi er her fuldt lovligt. Vi anerkendes tilsyneladende ikke som retssubjekt i sagen.

Sagen er ulykkelig. Vi mener at kommunen er ansvarlig for sagen og situationen, i og med at det er kommunen der har lavet alvorlige fejl og tilsyneladende ikke har overholdt gældende lov, og ej heller har villet revurdere sine egne handlinger. Vi har mistet tilliden til at Socialforvaltningen og Socialborgmesteren handler forvaltningsmæssigt, socialt, etisk og retmæssigt korrekt. Sagen har nu været så længe og er efter vores mening kommet så langt ud af proportioner, at vi nu må bede Statsforvaltningen om at gå ind i sagen straks og tage stilling til de retsstridigheder og ulovligheder vi mener der er foretaget af kommunen.

Vi beder om at kommunens beslutninger får opsættende virkning imens, således at vi kan være helt sikre på at kommunen ikke handler videre, uden om det juridiske, som vi ellers har oplevet det.

Klagepunkterne nedenfor tager udgangspunkt i Københavns Kommunes Socialudvalgs beslutningsreferat af 2. maj 2007. ([Bilag 1](#))

2. Fejlagtigt og ulovligt grundlag for lukning, samt kreativ og ulovlig sagsbehandling

a. Fravigelse af oplysningspligt om svigt, trods gentagne anmodninger

Gaderummet modtog i november 2007 en 3 måneder forsinket, men meget fin Tilsynsrapport ([Bilag 2](#)) som også indeholdt en række krav til Gaderummet. Tilsynet havde observeret 2 personer i Gaderummet, som de havde vurderet havde psykiske lidelser og ikke fik den korrekte behandling. Et krav var derfor at Gaderummet skulle sikre disse psykiatrisk behandling. Gaderummets ledelse, medarbejdere og bestyrelse var uforstående overfor de påståede svigt, og vores tilknyttede psykiater havde ikke påpeget noget overfor Gaderummet. Gaderummet henvendte sig til kommunen for at få oplyst, hvem det drejede sig om – og om det var beboere, som vi har ansvar for, eller blot besøgende værestedsbrugere, som vi har et andet ansvaret for – således at indsatsen kunne revurderes. Kommunen ville tilsyneladende ikke identificere disse 2 personer, som de selv mente var svigtet og krævede at Gaderummet handlede på. Hvordan kan vi handle på en kritik om svigt, vi ikke kan få noget at vide om? Også tilsynets påstand om at Gaderummet har anbefalet unge ikke at tage deres medicin, har vi forsøgt at få belyst og udredt. Trods anmodninger, var det ikke muligt at få kommunen til at åbne sine oplysninger om de påståede svigts, hvilket vi mener, er en fravigelse af kommunens oplysningspligt og umuliggør at vi kan handle på kritikken og kravet. Kommunen lukkede og fratog Gaderummet sit tilskud, i maj 2007, med henvisning til at disse krav, som vi ikke kunne få dokumenteret, ikke var efterlevet. Det mener vi er retsstridigt.

b. Tilsidesættelse af Gaderummets handleplan, med lukning til følge.

Inden da, i marts 2007, efter en langstrakt proces og diskussion om tilsynsrapportens krav, fremsendte Gaderummet v. advokat Knud Foldschack, en handleplan ([bilag 3](#), side 2) for imødekommelse af tilsynsrapportens krav. Gaderummet modtog kvittering fra tilsynsmyndigheden for modtagelsen af handleplanen ([Bilag 4](#)). Alligevel fratog kommunen Gaderummet dets midler i maj 2007 med påstanden om: *"Der kan konstateres, at Gaderummet ikke har efterlevet de 6 påbud, som er indeholdt i forvaltningens tilsynsrapport."* og efterfølgende i pressen *"at Gaderummet har nægtet at efterleve tilsynsrapportens krav"*.

Kommunen tilsidesatte dermed Gaderummets imødekommelse af rapportens krav, for bagefter at anklage Gaderummet for ikke at have og ikke at ville efterleve kravene.

En situation, hvor kommunen kan vælge Gaderummets imødekommelser til eller fra, der fuldstændig afskærer og berøver Gaderummet sin rolle som part i sin egen sag.

Vi mener det er groft misinformation overfor os og det politiske niveau, og at det strider mod hvad en kommune bør og kan gøre, og så sker det alligevel. Vi mener i øvrigt at det er retsstridigt.

Som vores advokat skriver til kommunen i brev af 25. september 2007 ([bilag 17](#)):

”Derudover har jeg heller ikke igennem aktindsigt fået dokumentation for berettigelsen af den kritik, som påbuddene skulle være afgivet på baggrund af, herunder ved dokumentation af konkrete sager og hændelsesforløb, som min klient har haft mulighed for at kommentere.

Jeg har igennem aktindsigt modtaget kopi af skrivelse af 23. marts 2007 fra advokat Knud Foldschack til Københavns Kommune Socialforvaltning, att.: kontorchef Anders Kirchhoff, hvori der bl.a. er henvist til 6 punkter, som muligvis omhandler de påbud, som forvaltningen henviser til i referatet af mødet i Socialudvalget den 2. maj 2007.

Som det fremgår af advokatens skrivelse, er der her på vegne af Gaderummet udtrykt imødekommenhed overfor at ville efterleve pågældende påbud.

Jeg savner derfor Forvaltningens oplysning om, hvorledes man har forholdt sig i forhold til pågældende skrivelse samt hvad den nærmere begrundelse er for, at Københavns Kommune alligevel finder, at de pågældende påbud ikke skulle være efterlevet.

Jeg kan ej heller se af de modtagne sagsakter, at der skulle foreligge en sådan dokumentation for, at sådanne påbud ikke efterfølgende skulle være efterlevet.”

c. Aftaleretsligt brud – krav modstridende hvad Gaderummet er godkendt til jf. ministeriet.

Det er korrekt at Gaderummet, inden handleplanen for efterlevelse af kravene blev fremsendt, havde stillet spørgsmålstejn ved flere ting i tilsynsrapporten og dets krav. Bl.a. kravet: *”at Gaderummet sikrer, at de unge med svære psykiske lidelser, kommer i psykiatrisk behandling og ansvaret for de unge deles med H:S.”*

Dels fordi det var umuligt at få identificeret rapportens 2 unge med psykiske lidelser, dels fordi at Gaderummet var godkendt af Socialministeriet, til at være et fristed for unge, der frit kan komme uden at skulle i psykiatrisk eller medicinsk ”tvangs”-behandling, hvis de ikke ønskede det, jf. Gaderummets projektbeskrivelse fra 2002 ([Bilag 5](#)), hvor målgrupper beskrives. Der står bl.a.:

”De henvender sig med et ønske om at kunne komme til at leve et liv uden behandling, medicin og pension.”

og

”samarbejdet med brugeren er ikke bundet til en bestemt teoretisk eller terapeutisk retning, men bestemmes af de behov brugeren har. Der arbejdes i rådgivningen såvel med brugere, som tager medicin som med brugere, der ikke ønsker at være medicinerede.”

Vi mente derfor at rapportens krav stred mod Gaderummets godkendelsesgrundlag, godkendt af både kommunen og ministeriet, og mod Gaderummets arbejde og flere brugeres motiv for at være i Gaderummet. Mange unge kommer netop i Gaderummets fristed for at få fred og få en sikkerhed for at der ikke kommer nogen og kræver dem i en bestemt slags behandling, hvilket flere har oplevet utallige gange tidligere, med meget ulykkelige historier til følge. Derfor mentes det at såfremt kravet blev udmøntet, og Gaderummets fristed ændres til et mere psykiatrisk sted, ville flere af brugerne holde op med at bruge stedet med det samme, bl.a. da dette ville være en krænkelse af deres retssikkerhed. Kommunen fastholdt kravet, som vi mener, er et aftalebrud på den aftale der var mellem Gaderummet, kommunen og ministeriet. Gaderummet fandt dog en løsning på efterlevelse af kravet jf. handleplanen i brev fra advokat Knud Foldschack, men som altså blev tilsidesat af kommunen efterfølgende.

d. Ulovligt krav om psykiatrisk/medicinsk tvang – stridende mod psykiatriloven og enten retssikkerhedsloven eller retsplejeloven

For vi må forstå på kommunen at kravet om *”at Gaderummet sikrer, at de unge med svære psykiske lidelser, kommer i psykiatrisk behandling og ansvaret for de unge deles med H:S.”*, ikke blot er et

krav om 2 konkrete unge, nu de ikke finder det relevant at fortælle hvem det er, men et krav på generelt niveau, om at vi skal sætte lighedstegn mellem alle unge med psykiske lidelser og psykiatrisk medicinsk behandling. Og det må så være et klart aftalebrud jf. ovenstående punkt c. Vi er ikke et psykiatrisk bosted og ingen lov siger at fordi man er psykisk syg skal man i psykiatrisk eller medicinsk behandling. Det skal nævnes at Gaderummet inden da havde sikret at de unge med mulig behov for psykiatrisk hjælp, havde været i kontakt med den psykiatriske konsulent, bl.a. gennem samtaler. Kravet i rapporten ligner et krav om den ambulante tvang – altså tvangsmedicinering uden for hospitalets rammer - hvilket strider mod psykiatriloven og enten retssikkerhedsloven eller retsplejeloven. Lovforslag om dette har tidligere været behandlet i Folketinget, men blev forkastet. ([bilag 13](#)). Vi mener i hvert fald at dette af tilsynets krav om ”psykisk lidelse = psykiatrisk behandling” strider klart mod hvad Gaderummet er for et sted og hvad vi er godkendt til, og også strider mod den gældende lovgivning og den enkeltes frihed. Vi havde en aftale med psykiatrisk konsulent om *tilbud* af psykiatrisk bistand, ikke om *tvang* til psykiatrisk behandling, hvilket vi mener hører hjemme under hospitalspsykiatrien.

Det ser derfor ud som om at vi er blevet frataget vores tilskud, ved at stille spørgsmålstegn ved et kommunalt krav, som strider mod gældende lov.

e. Tilbageholdelse af centrale anklager mod Gaderummet.

Ved et dialog-møde mellem Socialforvaltningen og Gaderummet d. 14. marts 2007 tales der om sagen med tilsynsrapporten. Midt i mødet spørger kommunens repræsentant, hvorledes Gaderummet forholder sig til ”brevet af d. 2 marts 2007 fra vores tilknyttede psykiater fra Hvidovre Hospital”. Vi kendte ikke til noget brev fra vores psykiater på Hvidovre Hospital, hvilket vi sagde til kommunens repræsentant, der tilsyneladende ved en fejl var kommet til at nævne at der eksisterede et sådant brev. Vi bad om papiret udlevet med det samme – det kunne vi ikke få. Efterfølgende rykkede vi flere gange for dette brev, uden resultat. Vi fik at vide at brevet til os var forlagt ved en fejl. Først i slutningen af marts 2007 fik vi tilsendt det såkaldt forlagte kopi af brevet med posten, dateret d. 4. marts 2007 – men brevet viser sig at være tilbagedateret med ca. 3 uger, idet det afslutningsvis fremgår af brevet ”God påske”. Påsken falder ikke omkring d. 2. marts 2007 – heller ikke dette år - men først omkring april, hvor brevet altså i virkeligheden er skrevet. ([bilag 6](#)).

Brevets indhold (se næste punkt) viser sig at være en baggrund for en ganske central anklage mod Gaderummet om ”manglende samarbejde med behandlingspsykiatrien”, der også indgik som grundlag for fratagelsen af vores tilskud. Vi mener det strider mod gældende ret at tilbageholde et sådant brev.

f. Undladelse af retsbestemt partshøring og undersøgelse af anklager.

I brevet fra vores psykiater ([bilag 7](#)) skriver han, at han mener der i Gaderummet er en ”vis ledelsesmæssig afstandtagen eller skepsis overfor psykiatrisk behandling.” ”Vi har nu forsøgt i gennem snart 2 år, og vi må erkende at vi ikke mener det er muligt at få den fornødne opbakning til vores arbejde fra ledelsen i Gaderummet.”

Gaderummet var helt uforstående over dette. Godt nok tilbyder vi også et alternativ til psykiatrisk behandling, i form af særlig intensiv psykologhjælp, hjælp til alt det sociale og kropsterapi, men

hverken vores tilknyttede psykiater eller Hvidovre Hospital havde på noget tidspunkt kritiseret eller påpeget noget over for Gaderummet. Vi havde derimod længe haft en aftale med den pågældende psykiater om at han ville finde en anden psykiater der kunne tage over for ham, da han selv havde så travlt, og at han gang på gang havde brudt indgåede aftaler med brugere i Gaderummet – uden at melde afbud. Det var derfor både brugere og personale der var målløse over psykiaterens brev og den efterfølgende kritik i pressen om ”ledelsens manglende samarbejde med behandlingspsykiatrien”, samt andre psykiatere der kritiserede Gaderummets arbejde, selvom de aldrig havde været i Gaderummet.

Psykiaterens ord blev brugt som grundlag for fratagelsen af Gaderummets tilskud i maj 2007. **Gaderummets ledelse, som var under anklage, blev ikke hørt, heller ikke i disse centrale anklager. Så vidt vi er bekendt er det bestemt ved lov at der skal foretages høringer i sådan en sag. Dette blev undladt af kommunen, hvilket vi mener, er modstridende med gældende lov. Oplysningerne var af væsentlig betydning for fratagelsen af tilskuddet. Dette udtaler Socialborgmesteren også senere i pressen. Det gør det endnu mere alvorligt at der ikke var foretaget partshøring.**

Medarbejdere fra Gaderummet nåede at sende et foreløbigt brev til kommunen om psykiaterens manglende overholdelse af aftaler i Gaderummet – hvilket blev udlagt af kommunen som at Gaderummet har ”rettet angreb mod psykiateren. Dette bestyrker forvaltningen i, at Gaderummet med den nuværende ledelse ikke vil være i stand til at etablere et godt samarbejde med behandlingspsykiatrien”. Kommunen foretog ingen undersøgelse af anklagerne – de blev blot taget for gode varer. Vi mener kommunen går langt ud over sine beføjelser ved at handle partisk på denne måde.

Som vores advokat udtrykker sig i brev til kommunen af 25. september 2007 ([bilag 17](#)):

”Jeg beder i den forbindelse Københavns Kommune om at oplyse, hvorvidt der har været afholdt møde imellem Hvidovre Hospital og Gaderummet ved Københavns Kommunes mellemkomst for at få afklaret mulige misforståelser og eventuelle uoverensstemmelser.

Jeg bemærker i den forbindelse, at jeg igennem aktindsigt har konstateret, at der i flere sager har været rettet konkret kritik af Hvidovre Hospitals manglende samarbejde.

Såfremt Københavns Kommune ikke har forsøgt at bringe sådanne uoverensstemmelser ud af verden, har jeg svært ved at se, hvorledes man med rette kan lukke en institution og trække tilskuddet til denne tilbage.”

Psykiaterens ord blev senere udtalt af politikere som ”en bekræftelse på tilsynsrapportens kritik” og dermed begrundelse for fratagelsen af Gaderummets tilskud. Derudover var der fremkommet anklager og udtalelser i pressen om at Gaderummet ”øjensynligt opfordrer beboere til ikke at tage deres medicin” og endvidere at Gaderummet skulle have ”frataget unge deres medicin mod psykiske lidelser”. Gaderummet administrerer slet ikke medicin! Vi er ikke et psykiatrisk bosted, men et fristed for hjemløse og udstødte. De hårde anklager kan vi ikke genkende. Det er korrekt at vi forsøger med anden indsats og behandling, før medicin tages i brug – hvilket sker ved henvisning til psykiatrien - hvilket vi også er godkendt til, men vi kan på ingen måde genkende anklager om svigt eller vanrøgt.

To måneder efter fratagelsen af vores tilskud, blev to mulige planer for en ny kommunal institution i vores lokaler lagt frem. I den ene fremgik vores tidligere tilknyttede psykiater, der stod til at få en opprioriteret rolle som psykiatrisk konsulent, hvor vores tidligere tilknyttede frivillige sygeplejerske

tilsyneladende skulle være daglig leder. Senere har vi fået oplyst, at pågældende psykiater tidligere har luftet sine ideer rundt omkring om sit eget projekt – en institution han gerne ville lave som skulle være en blanding mellem Gaderummet og Distriktspsykiatrisk Center, DPC, og sin egen Stofrådgivning på Vesterbro. I et pressecitat, kan vi læse at psykiateren efter sigende skulle have anbefalet en ny ledelse i Gaderummet, overfor Socialudvalget.

Den dag i dag er det umuligt at få noget konkret at vide om de overordnede kritiske vendinger i psykiaterens brev.

g. Misinformerende og injurierende anklage mod den daglige leder

Som yderligere grundlag for lukningen bruger kommunen påstanden: *”Herudover skal der peges på de opståede kaotiske ledelsesmæssige forhold i Gaderummet, hvor Gaderummets leder reelt har tiltaget sig en enerådende magt, og hvor bestyrelsen for fonden Gaderummet er sat ud af spillet.”*

Vi mener det er en så grov og manipuleret anklage, som kommunen foretager sig her. Påstanden tager udgangspunkt i en hændelse i Gaderummet i starten af 2007, hvor 2 medlemmer af Gaderummets bestyrelse, var blevet ekskluderet af bestyrelsen, da disse havde modarbejdet Gaderummet groft og længe. De to medlemmer, der åbenlyst satte sig for at skade Gaderummet yderligere, gik til kommunen med påstande om at den daglige leder havde kuppet hele bestyrelsen. Dette er ikke korrekt. Vi kan ikke forstå at kommunen kan foretage en så ensidig og ukorrekt anklagende vurdering, som så også forelægges det politiske udvalg. Sagen med de 2 medlemmer, og den efterfølgende sag om afvikling af Gaderummet, hvor disse 2 tidligere medlemmer er indblandet er nu under behandling af Fogedretten, hvorfor vi ikke beder Statsforvaltningen tage stilling til dette, blot til det misinformerende i kommunens formulering, om at Gaderummets leder skulle have ”tiltaget sig en enerådende magt”, og at denne misinformation forelægges udvalget.

h. Retsstridig tilsidesættelse af embedslæge-rapport der frikender Gaderummet

I juni 2007 – en måned efter beslutning om lukning af Gaderummet - modtager Gaderummet Sundhedsstyrelsens tilsynsrapport fra Embedslægen, tilsyn foretaget i Gaderummet d. 13. marts 2007. ([Bilag 8](#))

Embedslægens tilsynsrapport modsiger den kritik som blev rettet mod Gaderummet i den socialfaglige tilsynsrapport, om ”manglende psykiatrisk samarbejde” som var grundlaget for lukning. Embedslægens rapport støtter Gaderummets selvforståelse og forefundne praksis, og roser Gaderummet for sit arbejde med udstødte unge.

”Gaderummet har - som i 2006 - ingen medicinbehandling, medicinadministration eller medicinopbevaring. Samtlige standarder vedrørende medicinbehandling er derfor ikke applicerbare.

Enkelte brugere er i behandling med psykofarmaka, men denne behandling ”styres” af distriktspsykiatrien.”

”Af samtaler med brugere og personale fik man det indtryk, at patientrettighederne bliver respekteret i det daglige samvær parterne imellem.”

Embedslægen var godt klar over hvad Gaderummet var for et sted. Et sted der ikke administrerer medicin, og derfor er vurderinger på dette område således ikke relevant. Det modsiger således den tidligere socialfaglige tilsynsrapports vurderinger og kritik om ”manglende psykiatrisk og medicinsk samarbejde”, og efterfølgende krav om at Gaderummet går ind i et mere psykiatrisk arbejde. Var det socialfaglige tilsyn overhovedet klar over at Gaderummet ikke var et psykiatrisk bosted, må vi spørge os selv.

Vi undrede os over at Embedslægens rapport var så forsinket og dermed ikke var med som grundlag de vurderinger der blev foretaget ved lukning af Gaderummet. En kommune må vel sørge for at belyse en sådan sag hele vejen rundt, inden den tager en så drastisk beslutning, at lukke en selvejende institution, som de involverede selv har bygget op gennem mange år. Dette skete ikke, hvilket vi mener, er tvivlsomt og retsstridigt.

Vi gjorde kommunen opmærksom på den nye rapport som vi mente modsagde grundlaget for lukning. Sagen blev også behandlet i pressen, hvor Socialborgmesterens kommentar var: ” *Min umiddelbare reaktion er, at rapporten ikke ændrer på noget. Den bygger jo kun på, hvad Gaderummets leder selv har sagt*”. Dagbladet Arbejderen d. 20. juni 2007, ([Bilag 9](#)), hvilket ikke er korrekt.

Efter lukningen læser vi et brev fra kommunen til ministeriet, hvor det påstås, at Gaderummet havde undladt at fortælle Embedslægen ved sit tilsyn, at vores tilknyttede psykiater havde ”opsagt aftalen”. Problemet er bare, at Gaderummet ikke kendte til denne ”opsigelse” på dette tidspunkt, da kommunen havde tilbageholdt brevet for Gaderummet, jf. punkt e.

i. Undladelse af undersøgelse af økonomi-anklager mod Gaderummet.

Efter de i punkt g. omtalte eksklusioner af medlemmer af Gaderummets bestyrelse, henvendte de to medlemmer sig til kommunen og Socialministeriet med en række grove og usande anklager mod Gaderummet. Bl.a. anklager om omfattende misbrug af de offentlige midler som Gaderummet var blevet tildelt, samt andre personlige anklager mod Gaderummets daglige leder og ansatte. Kommunen undersøgte ikke anklagerne, men vi kan forstå at anklagerne har haft betydning for det politiske udvalgs stillingtagen i sagen, eftersom et udvalgsmedlem har begrundet lukningen med at ”der er problemer med regnskab og revision.”

Efter at Gaderummets regnskab var revideret af revisor i juni måned 2007, blev det tilsendt kommunen. Der var ingen bemærkninger fra revisors side.

j. Stiltiende accept af misinformation overfor Socialministeriet

I forbindelse med fratagelsen af Gaderummets tilskud, henvendte Socialforvaltningen sig d. 27.04.2007 ([bilag 10](#)) til Socialministeriet med anmodning om at de statslige midler blev godkendt at bortfalde Gaderummet og overført til kommunens nye projekt.

Kommunens anmodning blev godkendt af ministeriet i brev af d. 30.4.2007 ([bilag 11](#)), da de, som de skriver, var bekendt med ”*uhensigtsmæssigheder i forbindelse med faglige og økonomiske ledelse af Gaderummet*”.

Ministeriets godkendelse byggede altså på ”faglige uhensigtsmæssigheder” som ikke var blevet undersøgt og som Gaderummet ikke var blevet hørt som part i, eller havde mulighed for at få

dementeret, og såkaldte ”økonomiske uhensigtsmæssigheder”, som var påstande tilsendt af 2 af Gaderummets tidligere bestyrelsesmedlemmer, men som ikke havde noget på sig.

Vi mener det er retsstridigt at kommunen ser til, at ministeriet foretager en sådan godkendelse af overførsel af bevillingen, på et grundlag som ikke er undersøgt, og som kommunen ved ikke er undersøgt, og som senere viser sig at være i uoverensstemmelse med virkeligheden, da det rene regnskab blev fremlagt. Regnskabet blev sendt til både kommunen og ministeriet.

k. Tilsidesættelse af Socialministeriets krav

Som det også fremgår i Socialministeriets brev af d. 30.4.2007 ([bilag 11](#)) godkendes kommunens anmodning om overførsel af Gaderummets midler til et andet projekt, under forudsætning af at: midlerne anvendes til et lignende tilbud, der kan rumme en identisk målgruppe.

Dette er ikke tilfældet, hvilket vi gentagne gange har meddelt kommunen og også ministeriet. Med kommunens plan om en ny institution drevet af Missionen blandt Hjemløse og Askovsgården i et partnerskab, lægges der op til indførelsen af selv samme struktur og metode som Gaderummets brugere tidligere ikke kunne rummes under eller drage nytte af, men blev smidt ud eller selv forlod, og derfor levede på gaden. Bl.a. derfor blev Gaderummets alternative sted oprettet for disse unge der var ”præget af mistillid og havde svært ved at finde sig til rette i kommunens almindelige institutioner og hjælpetilbud”. Derudover står flere centrale og nødvendigt elementer i det eksisterende Gaderummet til at skulle fjernes i det nye sted – f.eks. skal den alternative pædagogiske tilgang erstattes med den traditionelle socialpædagogik, som brugerne ikke ønsker og kun har voldt dem konflikter tidligere. Derudover står Gaderummets omfattende tilbud om intensiv psykologisk behandling, som nu rummer ca. 25 unge i snit, (tidligere 60 i snit) til at erstattes af på forhånd aftalte og eksterne psykologbesøg 1-2 gange om ugen. Det hænger ikke sammen. Det er i oven i købet de selv samme organisationer der står til at drive det nye sted, som brugerne tidligere forsøgte at bruge, men ikke kunne bruge og blev smidt ud fra og ikke kunne få den relevante hjælp – endvidere noget af det samme personale, der tidligere ikke kunne fungere sammen med nogle af Gaderummets unge.

Brugerne af Gaderummet har naturligvis læst planen igennem mange gange, men har sagt fra overfor kommunens plan. Kommunen har nu alligevel presset på i over et år.

Vi mener derfor at kommunen ikke lever op til Socialministeriets/Velfærdsministeriets krav om at bevillingen skal bruges til et lignende sted på tilsvarende præmisser, der kan rumme en identisk målgruppe – og at det også er retsstridigt, ligesom det vil få alvorlige konsekvenser for Gaderummets unge.

l. Brug af udokumenterede påstande og undladelse af partshøring, samt oplysningspligt.

Sagen har livligt været debatteret i pressen med indlæg fra mange brugere og også politikere og Socialborgmesteren. Hen over sommeren og efteråret fremkommer Socialborgmester Mikkel Warming pludselig med påstande om ”konkret svigt af unge i Gaderummet”. F.eks. udtaler han i Information d. 20.09.2007 ([bilag 12](#)) ”Vi ved, at rigtigt mange har været glade for at bruge Gaderummet, men desværre har vi også, eksempler på alvorlige svigt fra den tidligere leders side”, og at det var begrundelsen for lukning – eller ”Videreførelse af Gaderummet, blot med en

udskiftning af ledelsen”, som han påstår, er problemstillingen, selvom både samtlige medarbejdere er fyret og tilskud er fjernet.

Hverken den daglige leder eller andre i Gaderummet kender noget til det postulerede svigt af unge. Vi undrer os endvidere over at disse ”konkrete svigt” ikke indgik som grundlag for beslutningen om lukning af Gaderummet. Det ville da have gjort at kommunen stod stærkere, hvis de havde noget konkret. Men vi undrer os også over, at Socialborgmesteren hverken har oplyst den daglige leder, som anklages, om disse svigt eller har hørt den daglige leder som part. Intet patientklagenævn har været involveret, ingen klage har været indberettet. Hvordan kan en ansvarlig borgmester gå i pressen med udokumenterede påstande om behandlersvigt som ikke er undersøgt? Det synes i det hele taget suspekt.

Vi mener det er retsstridigt ikke at foretage høring og derudover gå i pressen med sådanne anklager, som har gjort stor skade omkring Gaderummet, hele personalet og den daglige leder ude i byen. Trods anmodninger, har det ikke været muligt at få dokumentation. Det mener vi strider mod gældende ret.

m. Opsamling af klagepunkter

Gaderummets midler fra statens sats-pulje tilbageholdes nu på 13. måned af Københavns Kommune. Vi mener det er sket uberettiget og ulovligt.

Der er mange fejl og uretmæssigheder i Socialforvaltningens handlinger ved fratagelsen af tilskuddet og lukningen af vores sted. Alvorlige fejl, som har haft afgørende betydning for udfaldet. Der er tilsyneladende flere rets- og lovbrud begået af kommunen. Vi har forsøgt i nu over et år, at få Socialforvaltningen og Socialborgmesteren til at belyse sagen, høre os som part i vores egen sag og give os en retfærdig behandling – uden at der er sket noget. Nu er der gået 13. måneder og vi må bede Statsforvaltningen gå ind i sagen og undersøge Socialforvaltningen og Socialborgmesteren i Københavns Kommune.

Bl.a. har oplysningspligter og en væsentlig handleplan fra Gaderummet været tilsidesat af kommunen, vi mener at kommunen har begået aftalebrud, og har stillet krav der synes at stride mod psykiatriloven og enten retssikkerhedsloven eller retsplejeloven. Det ser ud som om at vi er blevet frataget vores tilskud, ved at stille spørgsmålstejn ved et kommunalt krav, om ambulans psykiatrisk tvang, som menes at stride mod gældende lov, og hvad vi er godkendt til – at være et fristed for unge hjemløse og udstødte der bl.a. henvender sig med et ønske om at leve uden medicin, og at der arbejdes både med unge der er på medicin og unger der ikke er det.

Derudover er centrale anklager mod Gaderummet om ”ledelsesmæssig afstandtagen til psykiatrisk behandling” blevet tilbageholdt, og undersøgelser, samt partshøringer, som er retsbestemt, og er blevet undladt. Vi fik dermed frataget vores tilskud på baggrund af anklager om ”svigt” og ”manglende samarbejde med behandlingspsykiatrien” som Gaderummet ikke kunne genkende. Ganske vist tilbyder Gaderummet også et alternativ behandling for unge der ønsker andet end medicin, men vi mener at kommunens anklager er i uoverensstemmelse med virkeligheden. Der er foretaget meget ensidige vurderinger om Gaderummet, ligesom direkte usande beskyldninger mod Gaderummets daglige leder fremgår i Socialudvalgets officielle beslutningsgrundlag for fratagelse af Gaderummets tilskud. Vi mener at kommunen uretmæssigt fornægter en væsentlig rapport om Gaderummet fra Embedslægen, som vi mener, modsiger eller stiller spørgsmålstejn ved kommunens beskyldninger mod Gaderummet og lukningsgrundlaget. Socialforvaltningen har undladt at undersøge falske anklager mod Gaderummet om misbrug af økonomiske midler, hvilket har haft betydning på det politiske niveau. Kommunen har set til at Socialministeriet godkendte overførsel af Gaderummets midler på baggrund af ikke-undersøgt kritik om faglige

uhensigtsmæssigheder og falske anklager om økonomiske uhensigtsmæssigheder. Vi mener at kommunen ikke overholder Socialministeriets krav i forhold til overførsel af de øremærkede midler til Gaderummet, og at det er retsstridigt. Og vi mener at det er retsstridigt, at Socialborgmesteren fremkommer med anklager om behandlingssvigt, som ikke er kendt, som han ikke vil dokumentere, som ikke er undersøgt og hvor der ikke er foretaget partshøring. Det kan ikke være rigtigt af Gaderummet ikke kan få at vide hvad det er Gaderummet har gjort galt og hvad vi er blevet lukket på baggrund af.

Vi mener at bl.a. forvaltningsloven, som kommunen som offentlig myndighed skal leve op til, er brudt af Socialforvaltningen i sagen, bl.a. i forbindelse med undladelse af partshøring i centrale anklager.

Som sagt har vi forsøgt at få udrettet sagen, få belyst forholdene og gøre vores stemme gældende i disse 13. måneder – uden resultat. Vi mener at Socialborgmesteren svigter sit ansvar ved ikke at sørge for at de alvorlige fejl og brud er blevet rettet, men blot har tilbageholdt vores midler, ignoreret os og flere af vores breve og samtidig stillet os et ubrugeligt alternativ i sigte. Københavns Kommune ønsker at bruge Gaderummets midler på et andet projekt i vores lokaler – en institution med en struktur og metode, som vi ikke kan bruge eller drage nytte af. Vi har fra start takket nej til kommunens plan, der fortsætter med at presse os. Vi har brug for Gaderummet.

Hvad angår den tidligere omtalte Fogedretssag, som afgøres d. 20. juni, så frygter vi det tilfælde at kommunen får ret til at smide os ud af lokalerne, således at hele denne bagvedliggende sag om fratagelsen af Gaderummets tilskud, som vi mener, er sket ulovligt, bortfalder og ikke ser dagens lys, før det er for sent.

Vi skal i øvrigt gøre opmærksom på at sagens juridiske tvister bevirker, at vi opholder os helt lovligt i lokalerne, og således ikke ulovligt, som det hævdes af kommunen, der ikke mener at der er noget at ”komme efter” i sagen. Men en kontorchef i kommunen har dog indrømmet overfor Gaderummet at der er juridisk tvist i sagen. Gaderummet som selvejende institution eksisterer således fortsat, ligesom Gaderummets virke gør det. Kommunen kan således ikke gå ind og lukke Gaderummet i den forstand, så længe vi har vores virke kørende, idet vi netop er en selvejende institution. Til gengæld er vores eksistens på lang sigt afhængig af vores sats-pulje-midler. Men det er vigtigt at påpege at Gaderummet ikke er kommunens institution, som de således ikke blot kan lukke.

I den forbindelse er det værd at bemærke at kommunen heller ikke kan gå ind og blande sig i en selvejende institutions forhold – bl.a. hvem der sidder i bestyrelse og hvem der er daglige leder. For når vi læser Socialborgmesteren udtalelser i pressen, så siger han at Gaderummet fortsætter – det er bare med en anden leder. Vores tilknyttede psykiatriske konsulent skulle efter sigende også have ”anbefalet” en ny daglig leder, ligesom at andre politikere har udtalt: ”der er behov for en udskiftning af ledelsen i Gaderummet”.

Det er værd at bemærke at borgmesteren fortsat udtrykker en stor modstand mod ledelsen i Gaderummet, ligesom der gjordes ved fratagelsen af tilskuddet i maj 2007. Substansen i den stadige kritik og modstand mod ledelsen, kan vi stadig ikke få at vide hvad drejer sig om.

Men hvis det fra start har været motivet at komme af med den daglige leder, i overensstemmelse med det borgmesteren, som er øverst ansvarlig for forvaltningen, udtaler, så er det hverken muligt eller lovligt for en kommune at gøre. En kommune kan ikke blande sig i en selvejende institutions forhold.

Meget tyder på, at man har haft et ønske om, fra kommunens side, at komme af med ledelsen, og da kommunen ikke kan bestemme forhold internt i en selvejende institution, har man så valgt at fratage

den hele sit tilskud og fyret samtlige medarbejdere, for et nedlægge den, med store konsekvenser til følge for de mange brugere der er i Gaderummet og fik en nødvendig og særlig hjælp. Vi mener ikke det er lovligt at en kommune kan gå ind og fratage et statsligt tilskud fra et sted, og forsøge det lukket, fordi man mener der er behov for en anden ledelse. Det er et bestyrelsesanliggende. Det tror vi ikke kan være lovligt. Vi har i øvrigt senere fået oplyst af en embedsmand, at grunden til man fratog tilskuddet var at man fra kommunens side vurderede at Gaderummets leder havde ”reageret negativt på dele af tilsynsrapporten.”

Det kan nævnes at kommunen i forbindelse med forsøg på afvikling af Gaderummet, også havde gået ind og ”vurderet” at de 2 tidligere omtalte ekskluderede bestyrelsesmedlemmer, der havde sat sig for at skade Gaderummet, alligevel fortsatte i Gaderummets bestyrelse. Det er under al kritik at en kommune kan blande sig på den måde i en selvejende institutions forhold. Ved brug af disse 2 tidligere medlemmer, forsøgte man at bortvise den daglige leder, men gyldigheden i dette bestrides, eftersom de 2 personer der blev brugt til dette, var *tidligere* medlemmer. Om det var gyldigt eller ej er i princippet ligegyldigt i denne sammenhæng, eftersom Gaderummet nu har fået valgt en ny bestyrelse i overensstemmelse med vedtægterne. Denne bestyrelse har ingen kritik at påpege overfor den daglige leder.

Det ser ud som om at fordi kommunen har set sig sure på en person, vores daglige leder, og af en grund vi ikke kender, og at han er her i Gaderummet, kan vi ikke få vores tilskud tilbage. Det mener vi er klart ulovligt, også taget i betragtning af at der intet som helst konkret er fremlagt som kritiserer den daglige leder og som stadig er umuligt at få nogen dokumentation for, trods gentagne anmodninger.

Overordnet set er der noget helt galt i denne sag. Der er meget der ikke giver mening i sagen, også ud fra vores praksis. Kommunen har foretaget så mange fejl og ensidige vurderinger, og hiver mange negative ting frem om Gaderummet, som alle sammen udmønter sig ved kritik af Gaderummet eller ledelsen i Gaderummet. Positive ting er undladt. Der blev ikke foretaget partshøringer ved de negative ting og når kommunen bliver gjort opmærksom på det, vil den ikke ændre ved det eller indrømme åbenlyse og afgørende fejl. Kommunen har i 13. måneder ikke handlet på det, men forsøgt at presse os til at forlade vores sted.

Vi tror ikke at denne store mængde af undladelser blot er ekspeditionsfejl fra kommunens side. Men bundet i en på forhånd bestemt dagorden om noget andet - enten at komme af med den daglige leder, som man har set sig sur på, eller at bruge Gaderummets statslige midler på et kommunalt projekt, der passer ind i kommunens struktur på området. Derfor disse partiske handlinger fra kommunens side, så der skulle være noget negativt kritik af Gaderummet, så man kunne handle på kritikken og fratage tilskuddet. Vores mistanke her styrkes eftersom det har været umuligt at få belyst sagens substans af kommunen. En sådan fremgangsmåde mener vi er ulovlig.

Desuden har vi på det sidste bemærket en udsædvanlig skarp og voldsom kritik af vores daglige leder fra kommunens side. Dels gennem brevvekslinger og dels i læserbreve fra borgmesteren. Det ser ud som at kommunen fortsat forsøger at tørre ansvaret for den nuværende situation af på den daglige leder, med disse skarpe skældsord, der nærmest minder om en personhætz. Det skal understreges at vi brugere ikke deler kommunens opfattelse, af at den daglige leder skulle være ”uforsvarlig” eller ”halvreligiøst overhoved i en privat sekt”, eller på anden måde skulle være til skade for brugerne. Det er på brugernes opfordring at personalet er blevet i Gaderummet, som fortsat giver den hjælp som brugerne har brug for og har ønsket, og som ikke kan fås andre steder, idet der her er tale om et alternativ til den traditionelle socialpædagogiske tilgang, der fungerer rigtig godt.

Det er som om at informationer i sagen skjules. Ellers giver det ikke mening. Hertil kan nævnes at kommunen siden november 2007 har valgt at sløre sine punkter på Socialudvalgets dagsordner om Gaderummet. Det er således ikke tilgængelige eller åbne, som normalt. Vi kan ikke se hvad der beslutes om os eller hvad der tales om.

Jeg kan oplyse at denne situation og kommunens handlinger – også handlinger foretaget efter fratagelsen af tilskuddet og i forbindelse med forsøg på at presse brugerne ud fra lokalerne – af flere opleves som et voldsomt pres og et form for overgreb fra kommunens side, hvor vi presses på vores helt basale fornødenheder.

Pga. sagens alvorlige karakter – både i forbindelse med fratagelsen af tilskuddet og den situation som vi alle, ikke mindst Gaderummets brugere, står i - anmoder vi Statsforvaltningen øjeblikkeligt at gå ind i sagen og foretage tilsyn med Københavns Kommunes Socialforvaltning i sagen, samt at kommunens beslutninger for opsættende virkning, og, at vi i Gaderummet får udbetalt en øjeblikkelig nød-hjælp således, at de helt basale fornødenheder kan betales, mens sagen behandles.

Vi håber at Statsforvaltningen vil imødekomme vores anmodning.

Med venlig hilsen

På vegne af brugerne i Gaderummet

Peter Mosegaard, brugerrepræsentant og frivillig

Yderligere er vedlagt samtlige breve fra vores advokat tilsendt kommunen i sagen. ([Bilag 14](#), [15](#), [16](#), [17](#) og [18](#))